

Yalnızlık bizi nereye çeker?

Yalnızlığı derinden hissetmenin sızısını siz de duymuş muydunuz? Hangi gün-lerinizdi? Kimler size bu sürgünü neden

yaşattı? Nasıl bir sınavdı bu? Şimdi de bir yalnızlık geçiyor mu size dokunanlar yüzünden? Hayatın birçok kişi tarafından yaşanmak, dahası görülmek istenmeyen yüzü müydü bu? Şimdi, tam da bu duygu adına, nice sınavdan geçtiğini hatırlayınca... Geceler... Bazen de akşamlar... Hiç fark etmezdi. Hep dışarıda kaldığınız, bıraktığınız saplantısına rağmen yaşamaya çalışmamış mıydınız? "O kadar yalnızdım ki, geceleri yatağa yattığımda, yastığımı öperek, öperken de beni sevecek o sevgiliyi hayal ederek kendime güç vermeye çalışırdım" demişti birçok kez hayatımdan geçen bir insan. "Herkesin benim dışımda eğlendiğini görmeyi en acısı" demişti bir başkası. "Bazen bir beraberlikte, diyelim bir sevgilik ilişkisinde, hatta evlilikte de kendini yalnız hissetmeyeceğini mi sanıyorsun?" diyen de vardı zaman yolculuğumda, hiçbir kimseye, yere, hatta değere ait olamamanın kırgınlığını, bazen de kızgınlığını taşımaya çalışan da, tek başına kalmanın kederini dile getirmeye cesaret edemeyen de... Kimdi onlar? Sizce hepsi bir insanın hayatının farklı halleri olabilir miydi? Geçelim, bu soruyu da geçelim en iyisi. Herkes kendine göre bir yalnızlığın esiri midir? O da ayrı bir meseledir elbet. Hastalıkların getirdiklerini ayrı bir yere koyalım. Farklı çirkinliklerin, zaaf-ların yaşadıklarını da... Taşınması zor kimliklerdir onlar. Yaşamayanların deneyimlemeyenlerin gereğince anlayamayacağı kimlikler. Doğruları aynalar söyler. Yalnızlık dediğiniz de derin bir karanlıktır bazen.

Anlatmak ne demektir aslında?

Bazı yalnızlıkları anlata-mazsınız bile, evet. Çünkü onları kabullenmeniz zordur bazen. Bir savaşın ortasında kalmışken kimle, nasıl barış içinde yaşayabilirsiniz? Ya anlatabildikleriniz? Onlar sizi nereye götürür? Hissettiklerinizi sahiden kime, ne kadar duyurabilirsiniz? Bir kendinden kurtulma arayışı, çabası mıdır bu, yaşadıklarını, farkına vararak veya varmayarak yüceleştirip daha tahammül edilebilir kılma savaşı mı? Carl Jung yalnızlığın insanın etrafında hiç kimsenin bulunmaması anlamına gelmediğini söylemişti. Yalnızlık önemseneni başkalarına gösterememektir, kabul edilemeyecekmiş gibi görünen görüşleri taşımaktır... Birçok değerden, insandan geçtikten, haliyle de vazgeçmek istemediğiniz birçok hatıra biriktirdikten sonra hissettiklerini beklediğiniz gibi duyuracak birilerini bulmamak da böyle değil miydi? Özdemir Asaf'ın o unutulamaz şiirini hatırlamanın vakti midir öyleyse? "Yalnızlık, yaşamda bir an,/Hep yeniden başlayan.../Dışarıdan anlaşılmaz./Ya da kocaman bir yalan,/Kovduka kovalayan.../Paylaşılmaz./Bir düşün'de beni sana ayıran/Yalnızlık/Paylaşılsa yalnızlık olmaz"... Yalnızlık paylaşılmaz mıydı sahiden? O yalnızlığın zaman zaman peşinizden geldiğini de mi hissetmişsiniz? Neden? Birilerini sevmediğinizden mi? Sevdiğiniz birinin sizi sevmemesinin getirdiği kederden sınırlanmadığınızdan mı? Bu da bir ihtimaldir elbet. Yalnızlığı Denemek diyordu Attilâ İlhan. Çetin bir yoldu o da. "sevmek insanın yüreği kadar/küçükse büyü-günü taşıyamazsın/yalnızlığı da dene oldu olacak/nasıl yankılanır derinden derine/iyi midir kötü mü çıkaramazsın"... Neyin iyi neyin kötü olduğunu yaşamadıkça nereden bilebiliriz? Her gizli ses bir ihtimale açıyordu. Her titreşim dokunmuş bir hayata bağlanmayı getirebiliyor muydu?

Başka sorular ve ihtimaller

Bir yerlerden gelip bir yerlere gidiyoruz elbet. Adımlarımız bizi nereye götürececek götürecektir. Tüm bu hatırladıklarımız bizi başka sorulara da götürebilir mi? Başka, yeni ihtimallere de diyebilirsiniz. Bir çaresizlikle yaşandığında elbette çok zor taşınırdı da şu yalnızlık, farklı duruşlarla hayatın içinde yer alması da mümkün değil miydi mesela? Neyi, ne kadar önemsenmeye değer bulmuşunuz? O kadar değerli miydi esasında onca önemseydiğiniz? Asıl değer görmeyi bekleyen neydi? Kimdi? Belki de bizi bir başka yol bir yerlerde bekliyordu. Yaşayabileceklerimizi yaşamamızın büyüğünden o kadar çok söz etmek ister miydik aksi halde? •

**Yalnızlık Paylaşılmaz / Özdemir Asaf /
Yapı Kredi Yayınları / Şiir / 120 Sayfa
Kimi Sevsem Sensin / Attilâ İlhan / İş Ban-
kası Kültür Yayınları / Şiir / 128 Sayfa**